

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 10 december 1996 *

I mål T-18/95,

Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt,
Bremen (Tyskland),

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co., bolag bildat enligt
tysk rätt, Hamburg (Tyskland),

företrädda av advokaterna Erik A. Undritz, Gerrit Schohe och Helge Schäfer,
Hamburg, med delgivningsadress i Luxemburg vid advokatbyrån Marc Baden,
34 B, rue Philippe II,

sökande,

med stöd av

Förbundsrepubliken Tyskland, företräd av Ernst Röder, Ministerialrat, för-
bundsekonoministeriet och Bernd Kloke, Oberregierungsrat, samma ministe-
rium, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

* Rättegångsspråk: tyska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Dierk Booß och Klaus-Dieter Borchardt, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av Stephen Braviner, Treasury Solicitor's Department, i egenskap av ombud, biträdd av David Anderson, barrister, England och Wales, med delgivningsadress i Luxemburg vid Brittiska ambassaden, 14, boulevard Roosevelt,

och

Republiken Frankrike, företrädd av Catherine de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och av Gautier Mignot, secrétaire des affaires étrangères, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg vid Franska ambassaden, 9, boulevard du Prince Henri,

intervenienter,

angående en talan om partiell ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 2791/94 av den 16 november 1994 om tilldelning, som en undantagsåtgärd, av ytterligare en kvantitet utöver tullkvoten för import av bananer år 1994 som en följd av det tropiska ovädret Debbie (EGT nr L 296, s. 33).

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 En gemensam organisation av marknaden för bananer infördes genom rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 (EGT nr L 47, nedan kallad förordning nr 404/93), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 3290/94 av

den 22 december 1994 om anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan (EGT nr L 349, s. 105).

- 2 Enligt förordning nr 404/93 omfattas bananer som produceras inom gemenskapen (nedan kallade gemenskapsbananer), bananer som produceras i någon av de stater med vilka gemenskapen har ingått Lomékonventionen (nedan kallade AVS-bananer) och bananer som produceras i övriga stater (nedan kallade bananer från tredje land) av tre olika ordningar.
- 3 Vad beträffar gemenskapsbananer föreskrivs i artikel 12.2 i förordning nr 404/93 att "[d]en största kvantitet bananer producerade i gemenskapen och saluförda för vilka ersättning får utbetalas skall fastställas till 854 000 ton" (varje år).
- 4 Enligt artikel 15 andra stycket första punkten motsvarar traditionell import från AVS-stater (nedan kallad traditionella AVS-bananer) den i bilagan angivna kvantitet bananer som exporteras från varje AVS-stat som traditionellt har exporterat bananer till gemenskapen. De bananer som exporteras från AVS-staterna utöver denna kvantitet (nedan kallade icke traditionella AVS-bananer) behandlas som bananer från tredje land, bortsett från att de underkastas lägre tullar.
- 5 I artikel 18.1 i förordning nr 404/93 föreskrivs att det varje år skall öppnas en tullkvot på 2 miljoner ton för import av bananer från tredje land och av icke traditionella AVS-bananer. Under vissa omständigheter kan denna kvot justeras.

- 6 För år 1994 ökades tullkvoten till 2 118 000 ton genom kommissionens förordning (EG) nr 2352/94 av den 29 september 1994 om ökning av tullkvoten för år 1994 och fastställelse av en ytterligare period för ingivande av ansökningar om importlicens för import av bananer under det fjärde kvartalet samma år [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå] (EGT nr L 254, s. 61).
- 7 Enligt artikel 19 i förordning nr 404/93 skall tullkvoten öppnas med 66,5 procent till de aktörer som avyttrar bananer från tredje land och/eller icke traditionella AVS-bananer (kategori A), med 30 procent till de aktörer som avyttrar gemenskapsbananer och/eller traditionella AVS-bananer (kategori B), och med 3,5 procent till de aktörer som är etablerade inom gemenskapen som sedan år 1992 har börjat avyttra andra bananer än gemenskapsbananer och/eller traditionella AVS-bananer (kategori C).
- 8 Den 10 september 1994 orsakade det tropiska ovädret Debbie skador på bananplantagerna i gemenskapsregionerna i Martinique och Guadeloupe och i AVS-staterna Saint Lucia och Dominica.
- 9 Efter detta oväder antog kommissionen förordning (EG) nr 2791/94 av den 16 november 1994 om tilldelning, som en undantagsåtgärd, av ytterligare en kvantitet utöver tullkvoten för import av bananer år 1994, som en följd av det tropiska ovädret Debbie (EGT nr L 296, s. 33, nedan kallad förordning nr 2791/94 eller den ifrågasatta förordningen).
- 10 I artikel 1 i förordning nr 2791/94 föreskrivs följande:

”1. De tullkvoter på 2 118 000 ton (nettovikt) som fastställts för år 1994 skall ökas till 2 171 000 ton (nettovikt).

2. En ytterligare kvantitet på 53 400 ton (nettovikt) skall tilldelas de aktörer som bestäms i enlighet med artikel 2 nedan enligt följande:

- a) 30 000 ton för de aktörer som förser gemenskapen med bananer producerade i Martinique.
- b) 5 900 ton för de aktörer som förser gemenskapen med bananer producerade i Guadeloupe.
- c) 14 800 ton för de aktörer som förser gemenskapen med bananer producerade i Saint Lucia.
- d) 2 700 ton för de aktörer som förser gemenskapen med bananer producerade i Dominica.”

¹¹ Den ytterligare kvantiteten på 53 400 ton bananer blev följden av att kommissionen, efter ovädret, hade ändrat den prognostiserade försörjningsbalansen för år 1994 genom att minska produktionen inom gemenskapen med 35 900 ton till 607 100 ton och importen från AVS-staterna med 17 500 ton till 648 500 ton. Denna ändring fick till följd att gemenskapsmarknaden för bananer var underförsörjd med 53 400 ton.

¹² Enligt det fjärde övervägandet i ingressen till förordning nr 2791/94 är ändringen av tullkvoten avsedd att tillåta ”en tillräcklig tillförsel till gemenskapsmarknaden till och med utgången av år 1994 och kompensera de aktörer som inbegriper eller företräder de bananproducenter som drabbas och som ... riskerar att på lång sikt förlora sina traditionella avsättningsmöjligheter på gemenskapsmarknaden”.

- 13 Enligt artikel 2 i förordning nr 2791/94 skall de kvantiteter som anges i artikel 1.2 tilldelas de aktörer som företräder de bananproducenter som har drabbats av det tropiska ovädret Debbie och som inte på egen hand kan förse gemenskapsmarknaden med bananer på grund av de skador som orsakades av detta oväder. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall bestämma vilka aktörer som uppfyller kraven i artikel 2 och ge var och en av dem en tilldelning.
- 14 Sökandena importerar bananer från tredje land till gemenskapen, det vill säga de är aktörer i kategori A som inte har kunnat komma i åtnjutande av den ökning av tullkvoten som föreskrivs i förordning nr 2791/94.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Sökandena har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 februari 1995, begärt att förordning nr 2791/94, med undantag av artikel 1.1, skall ogiltigförklaras. Den 30 mars 1995 framställde kommissionen en invändning om rättegångshinder. Den 12 juni 1995 inkom sökandena med sina yttranden över invändningen om rättegångshinder.
- 16 Den 13 juli 1995 ansökte Förbundsrepubliken Tyskland om att få intervensera i målet till stöd för sökandenas yrkanden.
- 17 Den 19 respektive den 27 juli 1995 ansökte Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Republiken Frankrike om att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.

18 Genom beslut meddelade den 7 november 1995 av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning tilläts Förbundsrepubliken Tyskland att intervensera till stöd för sökandenas yrkanden samt Republiken Frankrike och Förenade kungariket att intervensera till stöd för svarandens yrkanden.

19 Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara förordning nr 2791/94, med undantag av artikel 1.1 i förordningen, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

20 Kommissionen yrkar att förstainstansrätten skall

— avvisa talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Förbundsrepubliken Tyskland yrkar att förstainstansrätten skall

— ogilla svarandens yrkanden.

22 Republiken Frankrike yrkar att förstainstansrätten skall

— ogilla talan.

23 Förenade kungariket yrkar att förstainstansrätten skall

— avvisa talan.

Parternas argument

24 Kommissionen har framställt invändningen om rättegångshinder på grund av, för det första, att sökandena inte på något sätt berörs av förordning nr 2791/94 och, för det andra, att de, även om de berördes, varken berörs direkt eller personligen av denna.

25 Kommissionen har för det första hävdats att förordning nr 2791/94 antogs för att hjälpa de aktörer som drabbades av ovädret Debbie. Sökandena, som inte tillhör dessa aktörer, skulle befinna sig i en faktisk situation som skiljer sig från den objektiva situation som fastställs i förordning nr 2791/94.

26 Vad beträffar frågan om förordning nr 2791/94 berör sökandena direkt har kommissionen för det andra påpekat att den nyckel som reglerar fördelningen av den ytterligare kvantitet som föreskrivs i denna förordning motsvarar det beslut av ekonomisk karaktär vilket grundar sig på förordningen, nämligen att kompensera de aktörer som drabbades av ovädret Debbie. Förordningen skulle inte ha någon

inverkan på de aktörers rättsliga ställning vilka, såsom sökandena, inte drabbades av ovädet Debbie.

- 27 Vad beträffar frågan om sökandena berörs personligen har kommissionen påmint om att det enligt fast rättspraxis har fastslagits att "den omständigheten att det är möjligt att med större eller mindre precision fastställa hur många rättssubjekt som är föremål för en bestämmelses tillämpning, eller till och med att identifiera dessa, inte alls innebär att dessa subjekt skall anses vara personligen berörda av denna bestämmelse så länge som denna tillämpning sker med stöd av objektiva rättsliga eller faktiska omständigheter som anges i rättsakten i fråga" (domstolens beslut av den 24 maj 1993, Arnaud m. fl. mot rådet, C-131/92, Rec. s. I-2573, punkt 13, och av den 21 juni 1993, Chiquita Banana m. fl. mot rådet, C-276/93, Rec. s. I-3345, punkt 8). Kommissionen har emellertid gjort gällande att fördelningen av den ytterligare tullkvoten i artikel 2.1 i förordning nr 2791/94 fastställs på grundval av objektiva kriterier och att denna bestämmelse följaktligen är generell och abstrakt till sin karaktär.
- 28 Kommissionen har påpekat att sökandena måste ha drabbats i sin rättsliga ställning på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och försätter dem i en ställning motsvarande den som gäller för den som en rättsakt är riktad till (se domstolens dom av den 24 februari 1987, Deutz och Geldermann mot rådet, 26/86, Rec. s. 941, punkt 9). Den anser att den omständigheten att sökandena tillhör aktörerna i kategori A kan inte anses som en särskild faktisk situation i den mening som avses i denna rättspraxis. Kommissionen har dessutom tillagt att det inte bara är aktörerna i kategori A som inte kan komma i åtnjutande av den ytterligare tullkvoten. Aktörerna i kategori C skulle inte heller kunna komma i åtnjutande av den.
- 29 Sökandena har först bestritt kommissionens argument enligt vilket de inte på något sätt berörs av förordning nr 2791/94. De anser att de genom denna förordning framtogs rätten att komma i åtnjutande av den ytterligare tullkvot som de av rådet

hade garanterats enligt artikel 19.1 och 19.4 i förordning nr 404/93. Enligt sökandena kan inte den omständigheten att de berörs på ett negativt sätt beröva dem möjligheten att handla enligt artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget.

- 30 För att visa att de berörs personligen har sökandena påmint om att den fördelningsordning som inrättas genom förordning nr 2791/94 tvingar de nationella myndigheterna att automatiskt neka dem importlicenserna för "ovädret Debbie" utan att myndigheterna i detta hänseende förfogar över något utrymme för skönsmässig bedömning.
- 31 Som svar på kommissionens argument, enligt vilket sökandena inte berörs direkt därför att förordning nr 2791/94 inte är tillämplig på dem, har sökandena gjort gällande att en sådan bedömning skulle leda till att kommissionen genom att åsidosätta rätten — i detta fall genom att utesluta vissa aktörer från fördelningen av den ytterligare tullkvoten — skulle kunna underlåta att beakta en ansökan från dessa aktörer.
- 32 Kommissionens argumentation skulle dessutom leda till att ansökningar från fördelade konkurrenter systematiskt skulle avvisas, eftersom inte någon av de konkurrenter som utesluts från rätten att komma i åtnjutande av en ordning som fastställs i en förordning skulle anses vara direkt berörd på grund av att förordningen i fråga inte är tillämplig på honom.
- 33 Sökandena har framfört tre argument för att visa att de berörs personligen.

- 34 För det första har de gjort gällande att aktörerna i kategori A, vilka består av en begränsad krets rättssubjekt i vilken sökandena ingår, genom fördelningsordningen utesluts från den ytterligare kvantiteten. De har påmint om att kategori A i artikel 19.1 i förordning nr 404/93 definieras som de aktörer som före den 1 juli 1993 har avyttrat bananer från tredje land och/eller icke traditionella AVS-bananer och att inte någon har kunnat föras in i denna kategori efter detta datum. De har därtill anfört att det genom artikel 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT nr L 142, s. 6), som utesluter möjligheten att uppdatera förteckningarna över aktörer, bekräftas att kategori A sedan den 1 juli 1993 är en sluten krets. Denna situation skulle särskilja de aktörer som ingår i kretsen i förhållande till alla andra personer och försätta dem i en ställning motsvarande den som gäller för den person som en rättsakt är riktad till (domstolens dom av den 1 juli 1965, *Töpfer och Getreide-Import mot kommissionen*, 106/63 och 107/63, Rec. s. 525, 533, och av den 13 maj 1971, *International Fruit Company m. fl. mot kommissionen*, 41/70—44/70, Rec. s. 411, punkt 16—21; förstainstansrättens dom av den 19 maj 1994, *Consorzio gruppo di azione locale "Murgia Messapica" mot kommissionen*, T-465/93, Rec. s. II-361, punkterna 25 och 26).
- 35 Sökandena har även påmint om att det i artikel 19 i förordning nr 404/93 föreskrivs att om tullkvoten ökas skall 66,5 procent av den ytterligare kvantiteten tilldelas aktörerna i kategori A. Enligt sökandena kränker förordning nr 2791/93 de rättigheter som en begränsad krets mottagare garanteras genom denna artikel, varvid varje medlem följaktligen berörs personligen (se bland andra domstolens dom av den 26 juni 1990, *Sofrimport mot kommissionen*, C-152/88, Rec. s. I-2477, punkt 11, och av den 31 mars 1977, *Exportation des sucres mot kommissionen*, 88/76, Rec. s. 709, punkt 9—11).
- 36 Sökandena har för det andra gjort gällande att förordning nr 2791/94 inte är tillämplig med stöd av objektiva rättsliga eller faktiska omständigheter som anges i rättsakten i fråga, eftersom den endast tillämpas på ett fall, nämligen tilldelning, som en undantagsåtgärd, av en enda kvot för vissa aktörer. De har därtill anfört att den ifrågasatta förordningen i detta hänseende skiljer sig från förordning nr 404/93.

- 37 Sökandena har för det tredje gjort gällande att de skulle berövas ett effektivt domstolsskydd om det skulle fastställas att deras talan inte kan tas upp till prövning. Det skulle vara omöjligt för dem att vid de nationella domstolarna ifrågasätta importlicenserna för "ovädret Debbie", vilka hade beviljats vissa aktörer i kategori B, eftersom de inte kan få någon information om innehållet i dessa licenser. Det skulle vara lika omöjligt för dem att vid de nationella domstolarna begära att bli beviljade sådana licenser, eftersom en sådan talan skulle förutsätta att den ifrågasatta förordningen var giltig och att frågan om dess ogiltighet således inte skulle omfattas av tvistefrågan i målet.
- 38 Förbundsrepubliken Tyskland anser att sökandena berörs personligen, eftersom de tillhör en sluten ordning av aktörer och varje ingripande i ordningen till förmån för en viss grupp av aktörer automatiskt avser samtliga övriga aktörer. Sökandena har åberopat domen av den 18 maj 1994 i målet Codorniu mot rådet (C-309/89, Rec. s. I-1853) och gjort gällande att det för domstolen i detta mål var tillräckligt för att fastställa att talan kunde tas upp till prövning att konstatera att sökanden måste anses utesluten från den krets av mottagare som gynnades genom den ifrågasatta förordningen. I det här fallet skulle sökandena genom förordning nr 2791/94 emellertid berövas en rättighet som de ges enligt artikel 19 i förordning nr 404/93.
- 39 Förbundsrepubliken Tyskland anser att sökandena även berörs direkt av det skälet att de *genom lag* utesluts från fördelningen av importkvoten.
- 40 Förenade kungariket har gjort gällande att det genom förordning nr 2791/94 inte skapas någon diskriminering på grund av kategorin av aktörer och att åtskilliga handlare samtidigt innehar licenser i kategori A och i kategori B. Det skulle följaktligen inte vara riktigt att tala om en grupp av "aktörer i kategori A" för vilken det skulle vara omöjligt att komma i åtnjutande av förordning nr 2791/94. De behöriga nationella myndigheterna skulle inte fastställa mottagarna med hänsyn till den kategori av aktörer som de tillhör utan endast med hänsyn till frågan huru-

vida de uppfyller de krav som uppställs i artiklarna 1.2 och 2.1. Av samma skäl skulle det vara felaktigt att antyda att förordning nr 2791/94 har gynnat innehavare av licenser i kategori B såsom grupp.

- 41 Förenade kungariket har även påpekat att det är orealistiskt att förstå den ifrågasatta förordningen som att den "gynnar" de aktörer som har tilldelats den ytterligare kvantiteten på 53 400 ton. Syftet med förordningen skulle inte ha varit att ändra jämvikten mellan de olika typerna av aktörer utan att tillförsäkra tillförsel till gemenskapsmarknaden och kompensera de aktörer som hade drabbats av skador till följd av en naturkatastrof.
- 42 Republiken Frankrike anser att förordning nr 2791/94 obestriddigt har en allmän ekonomisk betydelse, eftersom den syftar till att avhjälpa följderna av en naturkatastrof som har förstört en betydande del av bananproduktionen inom gemenskapen och AVS-staterna. Denna åtgärd skulle uppfylla den gemensamma jordbrukspolitikens mål angående stabilisering av marknaden samt leveranser av bananer, till skäliga priser, till konsumenterna inom gemenskapen. Det förfarande för fördelning av importlicenser för den ytterligare kvantiteten som införs genom förordning nr 2791/94 skulle följaktligen överensstämma med syftet med en författning som är avsedd att endast hjälpa de aktörer inom gemenskapen och AVS-stater som har drabbats av ovädret Debbie. Med hänsyn till detta syfte skulle det således vara berättigat att de aktörer som inte har drabbats av ovädret Debbie inte kan dra nytta av åtgärder som inte är tillämpliga på deras situation. Fördelningen av den ytterligare kvantiteten bananer mellan de drabbade aktörerna vilka anges på ett objektivet sätt skulle följaktligen inte medföra att åtgärdens generella räckvidd sattes i fråga, även om detta kriterium gjorde det möjligt att identifiera dem som kommer i åtnjutande av åtgärden.
- 43 Republiken Frankrike anser också att den ovan nämnda domen i målet Codorniu mot rådet inte är tillämplig i detta fall. För det första skulle den omstridda åtgärden inte på något sätt ha skadat den föreliggande situationen för importörerna av bananer från tredje land, i vilken grupp sökandena ingår inom ramen för den kvot som föreskrivs i förordning nr 404/93. Om sökandena, för det andra, inte har

kommit i åtnjutande av den ytterligare kvoten, skulle denna omständighet inte vara tillräcklig för att särskilja dem i förhållande till alla andra personer, eftersom de befinner sig i samma situation som alla andra aktörer i kategorierna A, B och C som inte har drabbats av ovädret Debbie. Det skulle inte finnas någon faktisk situation som gör det möjligt att särskilja sökandena, vilka inte skulle ha drabbats av någon negativ följdverkan med anledning av de åtgärder som vidtogs för att avhjälpa följderna av ett oväder. De skulle endast beröras av förordning nr 2791/94 såsom ingående i en kategori av ekonomiska aktörer som definieras på ett abstrakt sätt.

Förstainstansrättens bedömning

- 44 Förstainstansrätten påminner inledningsvis om att enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna skall återstoden av förfarandet vara muntligt — då sökanden har gjort en invändning om rättegångshinder — om inte förstainstansrätten bestämmer annat. I detta fall anser förstainstansrätten att det, efter granskning av handlingarna i målet, är tillräckligt klarlagt att det inte finns anledning att inleda det muntliga förfarandet.
- 45 Kommissionens argument, enligt vilket sökandena inte på något sätt berörs av förordning nr 2791/94, kan inte godtas. Förstainstansrätten anser nämligen att all lagstiftning som på detta område har antagits efter inrättandet av en gemensam organisation av marknaden för bananer i varje fall potentiellt kan beröra den rättsliga ställningen för de aktörer som bedriver sin verksamhet på detta område. Det finns följaktligen anledning i detta fall att pröva om förordning nr 2791/94 berör sökandena direkt och personligen.
- 46 Vad för det första beträffar frågan om sökandena berörs personligen noterar förstainstansrätten att förordning nr 2791/94 syftar till att avhjälpa följderna av en naturkatastrof och att den uppfyller den gemensamma jordbrukspolitikens mål angående stabilisering av marknaden samt upprätthållande av skäliga priser för leveranser av bananer till konsumenterna inom gemenskapen. Aktörerna, mellan

vilka den ytterligare kvantitet skall fördelas som har tillförts den totala tullkvoten, anges på ett objektivt sätt på grundval av de skador som har orsakats dem till följd av ovädret Debbie. Förstainstansrätten påminner om att det följer av en fast rättspraxis att den omständigheten att det är möjligt att fastställa hur många rättssubjekt som är föremål för en rättsakts tillämpning, eller till och med att identifiera dessa, inte på något sätt innebär att det skall anses att dessa rättssubjekt berörs personligen, så länge som denna tillämpning sker med stöd av objektiva rättsliga eller faktiska omständigheter som anges i rättsakten i fråga (se förstainstansrättens dom av den 21 februari 1995, Campo Ebro m. fl. mot rådet, T-472/93, REG s. II-421, punkt 32, och av den 14 september 1995, Antillean Rice Mills m. fl. mot kommissionen, T-480/93 och T-483/93, REG s. II-2305, punkt 65). I detta fall är det klart att förordning nr 2791/94 är en normativ rättsakt med generell räckvidd.

- 47 Emellertid utesluter inte de ifrågasatta rättsakternas normativa karaktär att de kan beröra vissa av de berörda ekonomiska aktörerna personligen (domstolens dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie mot rådet, C-358/89, Rec. s. I-2501, punkt 13, den ovan nämnda domen i målet Codorniu mot rådet, punkt 19, och den ovan nämnda domen i målet Antillean Rice Mills m. fl. mot kommissionen, punkt 66). För att en rättsakt med generell räckvidd som har antagits av en gemenskapsinstitution skall kunna anses beröra aktörer personligen, måste dessa drabbas i sin rättsliga ställning på grund av en faktisk situation som särskiljer aktörerna i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning motsvarande den som gäller för den person som en rättsakt är riktad till (domstolens dom av den 15 juli 1963, Plaumann mot kommissionen, 25/62, Rec. s. 197, 223, och den ovan nämnda domen i målet Antillean Rice Mills m. fl. mot kommissionen, punkt 66).

- 48 Förstainstansrätten konstaterar i detta fall att även om sökandena inte har kommit i åtnjutande av den ytterligare kvoten, är denna omständighet inte tillräcklig för att särskilja dem i förhållande till alla andra personer, eftersom de inte befinner sig i samma situation som alla andra aktörer i kategorierna A, B och C vilka inte har drabbats av ovädret Debbie. Det finns dessutom anledning att påpeka, såsom kommissionen och Förenade kungariket har understrukit, att den ytterligare tilldelade kvoten i princip är avsedd för samtliga aktörer, oavsett vilken kategori de tillhör, och att aktörerna i kategori A följaktligen inte är direkt uteslutna från att komma i åtnjutande av denna tilläggskvot.

- 49 Det aktuella fallet skiljer sig från det fall som det var fråga om i den ovan nämnda domen i målet Codorniu mot rådet, i vilket ett företag som genom den omtvistade bestämmelsen hade hindrats från att använda ett märke som det hade använt under en längre tid av detta skäl tydligt skilde sig från alla andra ekonomiska aktörer. I det här fallet befinner sig inte sökandena i en sådan situation med hänsyn till förordning nr 2791/94, eftersom de inte har orsakats någon skada med anledning av ovädet Debbie, eftersom förordning nr 2791/94 inte har haft någon inverkan på de kvantiteter bananer som de hade tilldelats, och eftersom förordningen inte heller innebar en kränkning av sökandenas särskilda rättigheter (se domstolens beslut av den 23 november 1995, Asocarne mot rådet, C-10/95 P, REG s. I-4149, punkt 43).
- 50 Förstainstansrätten konstaterar dessutom att sökandenas argument, enligt vilket de skulle berövas ett effektivt domstolsskydd om det fastställdes att deras ansökan inte kunde tas upp till prövning, inte kan medföra att förstainstansrätten överskrider gränserna för sin behörighet enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget. För övrigt har sökandena inte på ett övertygande sätt angett vad som skulle hindra dem från att vid de nationella domstolarna ifrågasätta ett beslut från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som de hör till, i vilket det fastställs att de inte uppfyller kraven i artikel 2 i förordning nr 2791/94, och från att med hänsyn till tillämpningen av beslutet bestrida giltigheten av dessa krav (se ovan punkt 13). En sådan hållning skulle göra det möjligt för de nationella domstolarna i fråga att vända sig till domstolen, med stöd av artikel 177 i fördraget, med en begäran om förhandsavgörande angående de tolkningsfrågor som de anser vara lämpliga i det mål som är anhängigt vid dem (se förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1996, Salt Union mot kommissionen, T-330/94, REG 1996, s. II-1475, punkt 39).
- 51 Av det ovan anförda framgår att förordning nr 2791/94 inte kan anses beröra sökandena personligen. Frågan huruvida förordning nr 2791/94 berör sökandena direkt blir följaktligen utan betydelse.
- 52 Det finns därför anledning att fastställa att kommissionens invändning om rättegångshinder är berättigad och att fastställa att denna talan inte kan tas upp till prövning.

Rättegångskostnader

- 53 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet och eftersom kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, skall sökandena förpliktas att bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som har förorsakats kommissionen. Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina kostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och solidariskt ersätta de kostnader som har förorsakats kommissionen. Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina kostnader.

Luxemburg den 10 december 1996

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande